

Второ съобщение
Служението на Анна

Пасажи от Писанията: 1 Царе 1:1—2:11, 18-21, 26

I. Трябва да осъзнаем какво представлява Господното възстановяване—то е предназначено за изграждането на Сион, който типизира победителите като реалността на Тялото Христово за завършването на святия град, Новия Ерусалим:

- А. Сион беше градът на цар Давид (2 Царе 5:7) и център на град Ерусалим; в него беше построен храмът като Божие обиталище на земята (Пс. 48:2; 9:11; 74:2; 76:26; 135:21; Ис. 8:18).
- Б. В Стария Завет виждаме град Ерусалим, чийто център беше Сион. От типологична гледна точка, църковният живот е днешният Ерусалим. В църковния живот трябва да има група победители, които са усъвършенстваните и узрели Богочовечи; тези победители са днешният Сион—вж. Откр. 14:1-5.
- В. В качеството си на най-висока точка и красота на святия град Ерусалим (Пс. 48:2; 50:2), Сион типизира победителите, които са връхната точка, центърът, възвишението, укрепването, обогатяването, красотата и реалността на църквата (48:2, 11-12; 20:2; 53:6а; 87:2).
- Г. Отличителните черти, животът, благословието и утвърждаването на Ерусалим произлизат от Сион—3 Царе 8:1; Пс. 51:18; 102:21; 128:5; 135:21; Ис. 41:27; Йоил 3:17.
- Д. Бидейки Сион, победителите са реалността на Тялото Христово и завършват неговото изграждане в местните църкви, с цел въвеждането на завършения свят град, Новия Ерусалим, окончателното Пресвято място като Божие обиталище във вечността (Откр. 21:16; вж. Изх. 26:2-8; 3 Царе 6:20). В новото небе и новата земя целият Нов Ерусалим ще се превърне в Сион и всички вярващи ще бъдат победители (Откр. 21:1-3, 7, 16, 22).
- Е. Книгата Откровение ни показва, че Господ иска да изгради Сион, победителите. Това е вътрешносъществената реалност на духовното откровение в святото Божие Слово. Подобно на апостол Павел, и ние трябва с всички сили да се молим на всяка цена и да платим цената—Еф. 6:17-18; Кол. 4:2; Фил. 3:8-14.
- Ж. Чрез личното си оживяване и обновяване ние откликваме на Господния призив към победителите в този век. Да бъдем жизнени означава да бъдем живи и деятелни в единството с нашия жив и деятелен Бог. Божието движение на земята за осъществяването на Неговата вечна икономика в крайна сметка се извършва чрез победителите.
- З. На тази узурпирана от врага земя виждаме Господната планина, връх Сион, който е изцяло отворен за Господа и се намира изцяло в Негово владение. Победителите, типизирани от Сион, са бреговият плацдарм, с помощта на който Господ, Царят на славата, ще се завърне да завладее цялата земя като Свое царство—Пс. 24:1-3, 7-10; Дан. 2:34-35; 7:13-14; Йоил 3:11; Откр. 11:15; 19:13-14.
- И. Молитвата е единственият начин, по който можем да достигнем върха на Божията вечна икономика, реалността на Тялото Христово. Нашето превръщане в победителите, които са реалността на Тялото Христово като Христовата невеста, ще сложи край на тази епоха, епохата на църквата, и ще върне Христос като Царя на славата, Който ще превземе, ще завладее и ще управлява тази земя със Своите победители в епохата на царството—стих. 7-9; 20:4-6; Пс. 24:7-10.

II. В 1 Царе виждаме праобраза на въвеждането на Христос като Царя (типизиран от Давид) с Неговото царство:

- А. По времето на Илий старото Аароново свещеничество беше изхабено и чезнеше (2:12-29) и затова Бог пожела да положи едно ново начало за осъществяването на Своята вечна икономика:

1. В книгата Съдии виждаме как израилтяните уповаваха на Бога, изоставяха Бога, бяха побеждавани от враговете си и се покаяваха пред Бога в окаяното си състояние. Когато те се обръщаха към Господа, Той издигаше съдия, който ги избавяше от ръката на техните потисници, но след смъртта на съдията, те отново се връщаха към нечестивите си пътища и отново се покваряха (1:1-2; 2:11—3:11). Това се превърна в един цикъл, който се повтори седем пъти в книгата Съдии.
2. В продължение на много години църквата е повтаряла историята на Израил от времето на съдиите, но днес Бог иска Самуиловците, побеждаващите назирей (Чис. 6:1-9 с бележките), които ще доведат Христос, истинския Давид, като царуващия Цар с Неговото хилядагодишно царство, в което победителите „ще блеснат като слънцето в царството на своя Отец“ (Мт. 13:43).
3. Днес трябва да искаме нещо ново от Господа, едно ново съживление, което ще сложи край на настоящата епоха на църквата сред сатанинския хаос и ще въведе епохата на Царя с Неговото хилядагодишно царство.
 - Б. В задкулисието Бог постави началото на процеса за раждането на Самуил. От една страна, Той затвори утробата на Анна, а от друга страна, Той приготви Фенина, която „я дразнеше много, за да я наскърбява, защото Господ беше затворил утробата ѝ“ (1 Царе 1:5-6). Всяка година, когато Анна отиваше в Господния дом, Фенина я дразнеше толкова много, че тя плачеше и не ядеше (7-ми стих).
 - В. Това принуди Анна да се помоли на Господа и да поиска Той да ѝ даде мъжко дете. Молитвата на Анна, в която тя направи оброк на Бога, не започна от нея самата, а от Бога. Молитвата и обещанието на Анна бяха угодни на Бога и Той отвори утробата ѝ (стих. 10-11, 20). Анна зачена, роди дете и го нарече Самуил (което означава „чут от Бога“, или „изискан от Бога“).
 - Г. Бог успя да насърчи и да подбуди Анна, която беше едно с Него в линията на живота. Линията на живота произвежда Христос за наслаждението на Божиите хора, за да може Бог да получи царството Си на тази земя, което е църквата като Тялото Христово (Мт. 16:18-19; Римл. 14:17-18; Еф. 1:22-23), самият организъм на Триединния Бог. Ако Бог успее да придобие такъв човек, който да е едно с Него в линията на живота, Той има възможност да действа на земята (1 Царе 1:1—2:11, 18-21, 26).
 - Д. Всъщност Самуил не произлезе от човеци; Бог беше неговият истински източник, защото Той тайно и всевластно насърчи и подбуди хората Си. Молитвата на Анна беше отклик, изражение на Божието сърдечно желание. Това беше едно човешко взаимодействие с божественото движение за извършването на Божията вечна икономика:
 1. Молитвата на Анна показва, че Божието движение и отговорът на нейната молитва бяха насочени към произвеждането на един назирей, на един победител, който да е абсолютно отдаден за изпълняването на Божието сърдечно желание—1:10-20.
 2. Назиреят е абсолютно посветен на Бога и приема Бога за свой Цар, Господ, Глава и Съпруг. Назиреят не се интересува от наслаждението на светските удоволствия. Още преди рождението си Самуил беше посветен от майка си като такъв човек.

III. В 1 Царе виждаме едно служение за въвеждане на Царя с Неговото царство. Можем да наречем това служение „служението на Анна“:

- А. Фенина и Анна олицетворяват два напълно различни принципа и две коренно различни служения (1:2, 4, 7). Служението на Анна беше съсредоточено върху въвеждането на Царя, а не върху раждането на много деца. Служението на Фенина беше съсредоточено върху раждането на много деца, тоест то беше съсредоточено върху придобиването на голям резултат. Фенина и нейните деца олицетворяват мнозинството от Божиите хора, които нямат нищо общо със сменянето на епохата за връщането на Христос като Царя на славата (Пс. 24:1-3, 7-10).

- Б. Пътят на Анна не беше лек; съперничеството и подигравките на Фенина го правеха още по-труден. Онези, които искат да са като Анна, трябва да са готови да се сблъскат с гонения, подигравки, плач и постене.
- В. Не става само въпрос за броя на спасените, а става въпрос за това Бог да придобие Своята група победители. Бог иска да придобие хора, които да могат да се молят и да въведат царството с Христос като Царя и Неговите победители като съцаре.
- Г. Молитвата на Анна беше средството за раждането на Самуил. Нашите молитви трябва да водят до произвеждането на победители. Трябва да се молим в единство с възнесения Христос в Неговото небесно служение в етапа на усилването за произвеждането на победители—Откр. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6; 2:7, 11, 17, 26-29; 3:5-6, 12-13, 21-22.
- Д. Анна достигна до такъв момент, че вече не можеше да живее без син; тя просто трябваше да има син. Синът в 1-ва глава на 1 Царе типизира побеждаващото, корпоративно мъжко дете в 12-та глава на Откровение, което сменя епохата и въвежда Царя с Неговото царство:

1. Божията най-важна диспенсиционна стъпка се вижда в мъжкото дете в 12-та глава на Откровение, състоящо се от Христос, като водещия Победител, и от нас, следващите Го победители. Понеже Бог иска да сложи край на тази епоха и да въведе епохата на Царя с Неговото царство, Той се нуждае от победителите, от корпоративното мъжко дете като Свой диспенсиционен инструмент.
2. Грабването на мъжкото дете слага край на епохата на църквата и въвежда епохата на царството. След това грабване се чува един „силен глас на небето, който казва: Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на Неговия Христос“—10-ти стих.

IV. Преживяването на Анна показва, че в горчивината си трябва да изливаме душата си пред Господа (1 Царе 1:6, 10, 15-16). В 15-та глава на Изход израилтяните дойдоха до горчивите води на Мера; когато народът възропта против Мойсей, той „извика към Господа и Господ му показа едно дърво; и като го хвърли във водата, водата стана сладка“ (стих. 22-25):

А. Дървото, което Господ показа на Мойсей, символизира дървото на живота. В Откровение 2:7 се говори за „дървото на живота“. В този стих и в 1 Петрово 2:24 е използвана една и съща старогръцка дума за *дърво*:

1. Дървото на живота в Откровение 2:7 символизира разпънатия (подразбиращ се от дървото като парче дърво—1 Петр. 2:24) и възкръснал (подразбиращ се от Божият живот—Йн. 11:25) Христос. Затова можем да кажем, че дървото, което Мойсей хвърли в горчивите води, беше разпънатия и възкресен Христос като дървото на живота.
 2. Когато извикваме към Господа в молитва, Той ни показва видение на разпънатия и възкръснал Христос като дървото на живота. Когато изливаме душата си в молитва пред Господа, ние хвърляме това дърво в горчивите води на нашето същество. По този начин тези горчиви води се превръщат в сладките води на Неговото присъствие.
- Б. Молитвата на Анна произлезе от нейните горчиви обстоятелства и от нейното огорчено същество (1 Царе 1:6, 10). Тя каза на Илий: „Аз съм жена пренаскърбена в духа си...Излях душата си пред Господа...От голямата си мъка и скръб съм говорила досега“ (стих. 15-16). В Псалм 62:8 се казва: „Уповавайте се на Него по всяко време, хора, / изливайте сърцето си пред Него! / Бог е нашето прибежище. Села.“ Молитвата за свързване с Бога се състои от искрени думи, изговорени от сърцето.
 - В. Когато се намираме в горчиви обстоятелства и сме огорчени в себе си, трябва да изливаме душата си и сърцето си пред Господа и да сме искрени и честни с Него. Този вид молитва произвежда победителите, които ще въведат Царя с царството.
 - Г. Когато се сблъскваме с „горчиви води“, трябва да осъзнаваме, че Бог по всевластен и таен начин ни подбужда да се молим отчаяно не само за вътрешно изцеление (Изх. 15:26), но дори още повече за произвеждането на побеждаващите назиреи, които ще

Му съдействат за въвеждането на Царя с Неговото царство—когато Божието име ще бъде превъзходно по цялата земя (Пс. 8:1), и когато царството на света ще „стане царство на нашия Господ и на Неговия Христос; и Той ще царува за вечни векове“ (Откр. 11:15).